

[Arne Larsen.]

afsat en ramme for større garantier end dem, der gennem årene er ydet; rammen, der er fastsat til 100 mill. kr., er ikke blevet udnyttet til meget mere end 30-40 pct. De direkte lån, man yder om året, er vel gennemsnitlig på rundt regnet 15 mill. kr.; men der er ganske afgjort behov for mere. I bemærkningerne til lovforslaget udtaler ministeren da også, at han mener, at behovet må være på rundt regnet 25 mill. kr. om året.

Vi kunne som sagt tænke os, at loven gav mulighed for støtteforanstaltninger måske i et videre perspektiv, end det nu bliver tilfældet, og i den udtalelse, som socialistisk folkeparti har fremsat i betænkningen, peger vi bl. a. på, at når der er tale om direkte lån, kan renten, som er markedsrenten, der i øjeblikket er helt oppe på 9-10 pct., virke således, at nogle af industrierne vil holde sig tilbage og ikke vove springet. Derfor tror jeg, at hvis man vil animere industrivirksomheder til at placere sig i udviklingsområder, skal man nok tage et vist hensyn til renten; her burde staten måske gå i spidsen, og det er handelsministeren, der faktisk selv er i stand til at fastsætte rentesatsen, der efter vor opfattelse uden skade kunne sættes ned. Man kan jævnføre det med anden lovgivning, f. eks. boligsikringsordningen, hvor rentesatsen jo er fastsat til 6½ pct. Vi finder altså, at det er lidt urimeligt at opretholde markedsrenten, hvis man virkelig skal støtte foretagsomhed i de områder, som vi kalder egnsudviklingsområder.

Et andet problem, som vi også har rejst, og som har været behandlet under udvalgsarbejdet, er den kommunikation, som skal og bør finde sted især mellem handelsministeriet og arbejdsministeriet. Vi kunne have tænkt os, at § 5, 1. punktum, var blevet formuleret lidt anderledes, således at det blev handelsministeren, som efter samråd med arbejdsministeren og efter indstilling fra egnsudviklingsrådet fastsatte, i hvilke egne af landet lovens bistandsordninger skulle kunne anvendes. Men det har hverken ministeren eller flertallet villet følge os i, og det har vi taget til efterretning. Men vi vil ved denne lejlighed meget stærkt understrege, at de beskæftigelsesmæssige aspekter så afgjort må ind i billedet, og da vi jo kan forvente en modernisering af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring, er det

givet, at der også på disse områder vil komme nyskabelser, hvorfor der må være en virkelig god kontakt mellem egnsudviklingsrådet og myndighederne på beskæftigelses- og arbejdsløshedslovgivningens område.

Vi kunne også tænke os, at der, når man traf beslutning i spørgsmålet om udflytning af statsvirksomheder, som jo er aktuelt i mange henseender, kom egnsudviklingsaspekter med ind i billedet, at der altså blev en vis koordinering af statens udflytningsbestræbelser og selve egnsudviklingsarbejdet. Vi mener så afgjort, at disse ting hænger sammen.

Vi kan vel også forvente før eller senere, at loven om almindelig tillægspension vil blive videreudviklet; herigennem vil man kunne få en vis rådighed over statsmidler, som vil kunne sættes ind i egnsudviklingsarbejdet. Det er ting, vi også peger på i vor mindretalsudtalelse.

Vi er stort set tilfredse med egnsudviklingslovsforslaget. Vi er dog ikke helt tilfredse med, at handelsministeren om § 7, som omhandler garanti af statskassen for lån til fremskaffelse af driftskapital til industrivirksomheder, som har opnået bistand til anlægsfinansiering, siger, at dette skal holdes inden for en meget snæver grænse på 3-5 mill. kr. Det er jo et rent skøn fra ministeriets side, at man kun vil få brug for 3-5 mill. kr.; men det kunne da tænkes, at skønnet ikke holdt, men at man ville få brug for mere, og så synes vi, det er lidt urimeligt at lægge sig ganske fast på et beløb på 3-5 mill. kr. Det kunne uden skade have været sat op.

Om lovforslaget vedrørende garantier for lån til industrivirksomheder er der kun det at sige, at socialistisk folkeparti vil støtte det, og vi finder det væsentligt. Vi mener ikke at kunne støtte det ændringsforslag, der er stillet af venstre og de radikale, for det er ganske givet, at det her er andre problemer, der er tale om; derfor må også afgørelserne om bistand i henhold til denne lov henlægges til andre organer, og vi tror, det vil være forkert at sammenblende dem.

Der er vel næppe nogen tvivl om, at vi står over for et tilbageslag i de internationale konjunkturer; der vil blive tale om en mere og mere skærpet konkurrence, og det kan ganske givet også give tilbageslag for danske industrivirksomheder; vi har jo her i den allerseneste tid set eksempler på dan-